

Vlaams
Parlement

ingediend op **1708** (2018-2019) – Nr. 1
15 oktober 2018 (2018-2019)

Verslag over het verzoekschrift

namens de Commissie voor Wonen, Armoedebeleid en Gelijke Kansen
uitgebracht door Tine van der Vloet

over toegankelijkheid en gelijke kansen
voor personen met een handicap,
naar aanleiding van het Gentse mobiliteitsbeleid

Samenstelling van de Commissie voor Wonen, Armoedebeleid en Gelijke Kansen:

Voorzitter: Lorin Parys.

Vaste leden:

Björn Anseeuw, Piet De Bruyn, Jelle Engelbosch, Marc Hendrickx, Lorin Parys, Tine van der Vloet;
An Christiaens, Dirk de Kort, Katrien Partyka, Valerie Taeldeman;
Gwenny De Vroe, Mercedes Van Volcem;
Michèle Hostekint, Bart Van Malderen;
An Moerenhout.

Plaatsvervangers:

Ingeborg De Meulemeester, Lies Jans, Kathleen Krekels, Elke Sleurs, Nadia Sminate,
Herman Wynants;
Griet Coppé, Michel Doomst, Cindy Franssen, Katrien Schryvers;
Freya Saeys, Martine Taelman;
Bert Moyaers, Els Robeyns;
Elke Van den Brandt.

Toegevoegde leden:

Guy D'haeseleer;
Christian Van Eyken.

INHOUD

1. Procedure	4
2. Beknopte inhoud van het verzoekschrift.....	4
3. Bespreking	5
Bijlage: Standpunt van Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding	7

De Commissie voor Wonen, Armoedebeleid en Gelijke Kansen behandelde op 8 juni en 4 oktober 2018 het verzoekschrift over toegankelijkheid en gelijke kansen voor personen met een handicap, naar aanleiding van het Gentse mobiliteitsbeleid.

1. Procedure

Op 11 mei 2018 werd een verzoekschrift ingediend over toegankelijkheid en gelijke kansen voor personen met een handicap, naar aanleiding van het Gentse mobiliteitsbeleid. Dit verzoekschrift werd op 23 mei 2018 ontvankelijk verklaard door de voorzitter van het Vlaams Parlement en voor verdere behandeling verwezen naar de Commissie voor Wonen, Armoedebeleid en Gelijke Kansen.

Op voorstel van waarnemend commissievoorzitter Jelle Engelbosch, besliste de commissie op 21 juni 2018 om het verzoekschrift ten gronde te behandelen, in toepassing van artikel 101, 4, van het Reglement van het Vlaams Parlement, en met het oog daarop het standpunt van Liesbeth Homans, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over dit verzoekschrift te vragen.

Op 14 september 2018 bezorgde minister Liesbeth Homans haar standpunt aan de commissievoorzitter. Het werd aan de commissieleden voorgelegd en op de intranetpagina van de commissie geplaatst. Op 4 oktober 2018 besprak de commissie het verzoekschrift, samen met het bezorgde standpunt.

2. Beknopte inhoud van het verzoekschrift

Ten gevolge van het nieuwe mobiliteitsbeleid van de stad Gent kan de verzoeker, als inwoner met een zware motorische handicap en medische aandoening, zich nog zeer moeilijk verplaatsen. De structurele 'toegankelijkheids-/mobiliteitshindernissen' zijn volgens hem in strijd met het VN-Verdrag inzake de Rechten van Personen met een Handicap (VN: Verenigde Naties). Van de stad Gent heeft hij vergunningen verkregen om door autovrije gebieden te mogen rijden. Voor dat vergunningensysteem heeft hij zelf moeten ijveren. Het is volgens de verzoeker echter slechts een gedeeltelijke oplossing. Zijn aanvraag tot 'redelijke aanpassingen' conform het Vlaams Gelijkekansendecreet werd geweigerd. De verzoeker geeft een overzicht van de vele stappen die hij gezet heeft bij de Gentse bestuurders en stadsdiensten, de Gentse Ombudsdienst, Unia, de Europese commissaris voor Gelijke Kansen enzovoort.

Hij vraagt het Vlaams Parlement de toegankelijkheid in Vlaanderen in het algemeen voor personen met een handicap ambitieus aan te pakken. Het betreft vragen over:

- de structurele verankering van toegankelijkheid in Vlaamse en lokale initiatieven;
- de plaats en opdrachten van het Vlaams Agentschap Toegankelijkheid Vlaanderen en de samenwerking met Unia;
- nieuwe Vlaamse regelgeving inzake toegankelijkheid, participatie en mobiliteit, gelijkekansenbeleid, meer bepaald ook ten aanzien van lokale overheden;
- de rol van Unia;
- een maximumtermijn voor de onderzoekplicht inzake 'redelijke aanpassingen' conform het Gelijkekansendecreet;
- parkeerplaatsen voor personen met een handicap bij de directe ingang van bestaande openbare gebouwen of gebouwen voor maatschappelijke dienstverlening;
- doorrijd- en parkeerkaarten voor zorgverstrekkers, mantelzorgers;
- de toegankelijkheid van het rechtssysteem;

- de oprichting van een meldpunt discriminatie;
- een voorlichtingscampagne over de VN-rechten voor personen met een handicap op de VRT;
- publicatierichtlijnen voor lokale overheden over de VN-rechten voor personen met een handicap en 'redelijke aanpassingen';
- het in overleg treden met de federale overheid waar nodig.

3. Bespreking

Lorin Parys, commissievoorzitter, verwijst naar het standpunt van minister Liesbeth Homans dat ter kennisgeving aan de leden werd voorgelegd en dat als bijlage bij dit commissieverslag wordt opgenomen. De commissie moet nu het verzoekschrift en het standpunt van de minister bespreken en daarover verslag uitbrengen aan de plenaire vergadering. De commissie kan zich bij wijze van conclusie al dan niet aansluiten bij het standpunt van de minister.

Piet De Bruyn vindt het een goede zaak dat de mening van de minister werd gevraagd. Hij meent dat de minister recht doet aan de indiener van het verzoekschrift en dat zij in haar omstandige antwoord een duidelijk onderscheid maakt tussen wat enerzijds lokale bevoegdheden zijn, in casu de bevoegdheden van de stad Gent, en anderzijds welke maatregelen, initiatieven en beleidsdaden op het Vlaamse niveau kunnen worden genomen.

Piet De Bruyn verklaart dat zijn fractie oordeelt dat het antwoord van de minister ernstig en voldoende ingaat op de vraagstelling in het verzoekschrift en hij stelt voor dat de commissie zich zou aansluiten bij het antwoord van de minister.

Er zijn geen andere opmerkingen en de commissie stemt er eenparig mee in om het standpunt van minister Liesbeth Homans als standpunt van de commissie over te nemen.

Lorin PARYS,
voorzitter

Tine VAN DER VLOET,
verslaggever

BIJLAGE:

Standpunt van Liesbeth Homans,
viceminister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering,
Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding

Standpunt over het verzoekschrift nr. 10 (2017-2018) van 11 mei 2018 over toegankelijkheid en gelijke kansen voor personen met een handicap, naar aanleiding van het Gentse mobiliteitsbeleid

Vraagstelling:

Ten gevolge het nieuwe mobiliteitsbeleid van de stad Gent kan de verzoeker, als inwoner met een zware motorische handicap, zich nog zeer moeilijk verplaatsen. De structurele hindernissen die het mobiliteitsplan opwerpt, zijn volgens hem in strijd met het VN-verdrag inzake de Rechten van Personen met een Handicap. Van het stadsbestuur verkreeg hij een vergunning om het autovrije gebied te mogen inrijden. Zijn aanvraag tot een redelijke aanpassing om deze gebieden te mogen doorrijden en doorheen de zogenaamde 'knippen' te mogen rijden, werd door de stad Gent geweigerd.

De verzoeker vraagt naar aanleiding van deze geweigerde vraag tot redelijke aanpassing aan het Vlaams Parlement om de toegankelijkheid voor personen met een handicap in Vlaanderen ambitieus aan te pakken. Hij doet daartoe een aantal concrete voorstellen die betrekking hebben op de structurele verankering van het toegankelijkheidsthema in Vlaamse en lokale initiatieven, de opdrachten van het agentschap Toegankelijk Vlaanderen, de rol van Unia, en enkele algemeen regelgevende initiatieven ten aanzien van lokale overheden.

Antwoord:

De tekst van het verzoekschrift is tweeledig. Het betreft enerzijds de aanvraag tot redelijke aanpassingen die de verzoeker richtte aan de stad Gent en anderzijds de vraag naar algemene beleidsaanpassingen op zowel lokaal en regionaal niveau.

Op niveau van de individuele vraag tot redelijke aanpassingen en een bijsturing van het mobiliteitsbeleid van de stad Gent wens ik me hier, uiteraard ook gelet op de bevoegdheden en autonomie van het lokale bestuur op dat vlak, niet uit te spreken. Het is finaal ook een rechtbank die over de redelijkheid moet oordelen wanneer een gevraagde aanpassing wordt geweigerd.

De verzoeker doet verder een reeks voorstellen om de toegankelijkheid voor personen met een handicap te verbeteren. Ik tracht de diverse vragen en voorstellen hieronder gebundeld te behandelen.

1. Structurele verankering in regelgeving, procedures en overlegvormen

De toegankelijkheidsthematiek is op het Vlaamse niveau reeds via verschillende initiatieven structureel ingebed.

Sinds 2010 is er Vlaamse regelgeving die de basistoegankelijkheid van publieke gebouwen in Vlaanderen regelt, de zogenaamde Vlaamse stedenbouwkundige verordening betreffende toegankelijkheid. Bij de aanvraag van een stedenbouwkundige vergunning voor een nieuwbouw- of verbouwproject moet er aandacht gaan naar de toegankelijkheid van het gebouw. De controle op de toepassing gebeurt door de vergunningverlenende overheden.

De toegankelijkheidsregelgeving vormt niet de enige structurele pijler om de toegankelijkheid in Vlaanderen te bevorderen. Het instrument is per definitie ook beperkt tot planafleesbare, vergunningsplichtige elementen van de bebouwde omgeving. Integrale toegankelijkheid gaat verder.

Met het oog op een professionele en uniforme uitvoering van het Vlaamse toegankelijkheidsbeleid richtte de Vlaamse Regering het agentschap Toegankelijk Vlaanderen, Inter, op. Het agentschap heeft als missie te streven naar een integraal toegankelijke en inclusieve samenleving, zodat iedereen op een gelijkwaardige wijze volwaardig kan deelnemen aan alle facetten van het leven. Het integreert en promoot daarbij de principes van Universal Design. Inter begeleidt, ondersteunt, en adviseert alle belangrijke stakeholders die bij het ontwerp en de vormgeving van onze leefomgeving zijn betrokken: architecten, opdrachtgevers, bouwprofessionelen, beleidsmakers etc. Het agentschap neemt ook diverse initiatieven naar de lokale overheden. Ik kom verder terug op meerdere specifieke initiatieven die Inter onderneemt.

Binnen het kader van het Vlaamse gelijkekansenbeleid wordt verder gewerkt met de open coördinatiemethode voor het realiseren van een transversale verankering, of om met andere woorden beleidsmakers uit de verschillende Vlaamse bevoegdheidsdomeinen te stimuleren om initiatieven te nemen die gelijke kansen bevorderen. De toepassing van deze open coördinatiemethode is decretaal verankerd via het Vlaamse Gelijkekansen decreet.

Bij de voorbereiding van de concrete actieplannen in dit kader wordt de beleidsdomeinen gewezen op de noodzaak van een toegankelijkheidsreflex in de eigen werking. Als de Vlaamse overheid subsidies of erkenningen verleent, is het zinvol om toegankelijkheidswaarborgen in te bouwen. Waar de verschillende beleidsdomeinen evenementen organiseren, is het belangrijk ervoor te zorgen dat deze voor ieder van ons toegankelijk zijn. Om een coherent, consistent en toonaangevend toegankelijkheidsbeleid binnen de Vlaamse overheid te bevorderen, adviseer ik daarbij een samenwerking met Inter.

Daarnaast sloot Vlaanderen ook een (interfederaal) samenwerkingsakkoord af dat Unia aanstelt als onafhankelijke openbare instelling voor het bevorderen van gelijke kansen en het bestrijden van discriminatie. Unia is op deze manier bevoegd om een heel aantal taken uit te voeren en initiatieven te nemen richting de lokale besturen:

- zo is Unia bevoegd om aan de verschillende overheden adviezen en aanbevelingen te richten ter verbetering van hun reglementering en wetgeving;
- Unia kan daarvoor alle studies en onderzoeken uitvoeren die noodzakelijk zijn voor de uitoefening van haar opdrachten;
- op vraag van Unia dient elke overheid de informatie ter beschikking te stellen die vereist is voor de volbrenging van haar opdrachten;
- Unia kan daarnaast ook aan overheden vragen om, bij een vermoeden van discriminatie, zich verder te informeren en Unia op de hoogte te houden van de resultaten van de analyse van desbetreffende feiten.

Unia heeft met andere woorden tal van handvatten ter beschikking om, proactief of naar aanleiding van specifieke klachten (of bijvoorbeeld verslagen van ombudsdiensten), het beleid van lokale en regionale overheden onder de loep te nemen of desgewenst een inclusietoets uit te voeren. Het is uiteraard aan Unia om als onafhankelijke instantie de afweging te maken welke initiatieven zij prioritair wenst te ondernemen.

Op de specifieke vraag van de verzoeker naar een samenwerkingsverband tussen Unia en Inter kan ik aangeven dat er vandaag reeds een nauwe samenwerking bestaat tussen beide organisaties. Inter zal bij meldingen van potentiële gevallen van discriminatie steeds doorverwijzen naar Unia. In die gevallen waar de mogelijke discriminatie een ontoegankelijkheidsgrond heeft, zal Unia de link naar Inter leggen. Deze samenwerking zal begin 2019, bij aanvang van de nieuwe lokale bestuursploegen, aanleiding geven tot een publicatie met inspirerende

voorbeelden en enkele studiedagen voor de nieuwe mandatarissen. Deze initiatieven worden samen met de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) uitgewerkt. VVSG en Inter bekijken momenteel ook of zij tot een nog nauwere, meer structurele samenwerking kunnen komen.

Unia fungeert daarnaast uiteraard als meldpunt voor klachten inzake discriminatie en kent een specifieke lokale werking waarbij het, door middel van samenwerkingsovereenkomsten met lokale besturen, voorziet in laagdrempelige lokale meldpunten waar burgers (en in dit geval mensen met een beperking) met hun klachten terecht kunnen. Unia zal na een nader onderzoek van de feiten in eerste instantie steeds trachten bemiddelend op te treden en via overleg tot een oplossing te komen. Maar waar relevant kan het ook in rechte optreden. Wie ontevreden is over de dienstverlening van Unia kan met zijn klacht terecht bij de ombudsdienst van de overheid.

Dit antwoord heeft betrekking op volgende vragen: 1, 2.1, 2.3, 2.4, 3.5, 3.11, 4, 6, 7.1, 7.2 en 11 van het verzoekschrift.

2. Informatie en advisering

Eerder dan alle lokale besturen door regelgevende initiatieven verplichtend in een bepaalde richting te sturen, wil ik vanuit Vlaanderen inzetten op monitoring en ondersteuning. Met initiatieven als de stads- en gemeentemonitor bied ik de lokale besturen relevante informatie waarop zij hun beleid kunnen bijsturen. Maar evengoed via de databank Toegankelijk Vlaanderen, of kortweg Toevla, stel ik een instrument ter beschikking waarmee lokale besturen zicht kunnen krijgen op de toegankelijkheid van hun gemeente. Op dit moment loopt een traject om deze databank verder te optimaliseren, zodat zowel gebruikers als beleidsmakers deze doelgericht kunnen inzetten.

Het is wel een terechte vaststelling van de verzoeker dat toegankelijkheid op dit moment soms nog te fragmentair wordt benaderd. Via de convenantwerking en het toegankelijkheidscharter van Inter worden lokale besturen daarom ondersteund om de aandacht voor toegankelijkheid structureel in te bedden binnen het beleid, de structuren en de procedures van gemeentebesturen. Lokale besturen die het charter 'naar een toegankelijke gemeente' ondertekenen, voeren onder begeleiding van Inter een zelfevaluatie-traject uit, waarbij zij in overleg met onder meer de lokale adviesraden hun toegankelijkheidsbeleid onder de loep nemen. De doelstelling is dat zij op basis daarvan een masterplan met een groeitraject uitstippelen.

We streven er hierdoor naar dat gemeenten niet uitsluitend een beleid voeren dat erop gericht is om de gemelde toegankelijkheidsproblemen te verhelpen, maar om proactief rond toegankelijkheid aan de slag gaan. De invulling zal uiteraard variëren en sterk afhankelijk zijn van de schaalgrootte van een gemeente.

Bij het aantreden van de nieuwe lokale bestuursploegen in 2019 zullen we het belang onderstrepen van het opnemen van de gelijkekansenthema's en -doelgroepen in de nieuwe beleidsplannen. In een samenwerking met Inter, VVSG en Unia zullen we de nieuwe bestuursleden sensibiliseren, informeren en inspireren rondom toegankelijkheid. We zullen in dit kader de ondertekening van het charter actief promoten.

Inter biedt daarnaast ook advies en begeleiding in concrete ontwerp- en bouwdoSSIERS. Dit varieert van een beperkt advies naar aanleiding van een vergunningsaanvraag tot een uitgebreid advies van bij de start van een ontwerp tot aan de realisatie. In een aantal gevallen is het verplicht om een toegankelijkheidsadvies van Inter in te winnen. Zo bijvoorbeeld wanneer overheden in het

kader van een vergunningsaanvraag wensen af te wijken van de normen die de toegankelijkheidsverordening vooropstelt of wanneer men bij het VIPA (Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden) een erkenning wenst te verkrijgen voor een woonzorgcentrum. De adviezen die Inter verleent, zijn niet bindend. Dit is een aspect dat onder meer aan bod zal komen binnen het lopende evaluatieonderzoek rond de toegankelijkheidsverordening.

Een belangrijke groep van vragen en voorstellen van de verzoeker betreft het aspect van overleg en betrokkenheid van ervaringsdeskundigen.

Het Vlaamse gelijkekansenbeleid voorziet in structurele maatregelen om de participatie van mensen met een handicap te waarborgen. Enerzijds is er een pilootproject dat zal leiden tot een Vlaamse intersectorale participatieraad voor mensen met een handicap. Vanuit het principe "niets over ons zonder ons" krijgt deze structuur vorm uit de verenigingen van mensen met een handicap zelf. De volgende Vlaamse Regering zal van bij haar start door de raad worden geadviseerd over de impact van haar beleidsintenties en -maatregelen op mensen met een handicap.

Anderzijds ging recent het stakeholdersplatform VLOT (Vlaams Overlegplatform Toegankelijkheid) van start. Met dit platform incorporeert Inter de ervaringsdeskundigheid van gebruikers binnen haar werking. VLOT wil een plaats zijn waar organisaties die gebruikers vertegenwoordigen, professionelen en het beleid elkaar ontmoeten rond het toegankelijkheidsthema. Naargelang het onderwerp zullen de gesprekspartners wisselen. Naast wonen, toegankelijke cultuur etc. zal mobiliteit zonder twijfel een van de thema's zijn die in de toekomst op het platform aan bod zullen komen. Ik zal mijn administratie in elk geval verzoeken om waar relevant de insteken van de verzoeker mee te nemen wanneer er een thematisch overleg rond mobiliteit plaatsvindt.

Maar ook op lokaal niveau onderstreept Inter vanuit haar werking het belang van een overlegmodel. Consultatie van en afstemming met lokale adviesraden, ervaringsdeskundigen en bij uitbreiding alle inwoners staan daarbij centraal. Evenzeer benadrukt Inter het belang van het inschakelen van professionele toegankelijkheidsadviseurs in lokale overlegorganen zoals bijvoorbeeld een gemeentelijke mobiliteitscommissie.

Om mensen te informeren over de toegankelijkheidswerking van de gemeente en een aanspreekpunt te bieden wanneer zij binnen de gemeente problemen inzake toegankelijkheid willen aankaarten, zal ik gemeenten (via de lokale werking van Inter) aanbevelen om deze informatie ook op te nemen op hun website.

Dit antwoord heeft betrekking op volgende vragen: 2.2, 3.1, 3.6, 3.7, 3.8, 3.9, 3.10 en 9 van het verzoekschrift

3. Specifieke vragen inzake mobiliteitsbeleid

Meerdere vragen en voorstellen van de verzoeker betreffen mobiliteitsvraagstukken die behoren tot de bevoegdheid van de Vlaamse en federale minister van mobiliteit. Ik verwijs dan ook naar hen voor een antwoord op deze vragen.

Ik wil hierbij wel het volgende meegeven. De gemeentelijke beleidsplannen komen tot stand binnen het kader van het Vlaams Mobiliteitsdecreet (decreet van 20 maart 2009 betreffende het mobiliteitsbeleid) maar het is de gemeente die autonoom bevoegd is voor de uitbouw van het gemeentelijk mobiliteitsbeleid.

Het parkeerbeleid en het (al dan niet) voorzien van parkeerplaatsen op de openbare weg zijn eveneens een exclusieve bevoegdheid van de gemeente. Deze

bepaalt hoeveel parkeerplaatsen er komen en welke vorm van regulering er geldt. Zij zal hierbij steeds verschillende belangen ten opzichte van elkaar moeten afwegen. Uiteraard is het belangrijk dat gemeenten daarbij aandacht besteden aan de positie van mensen met een handicap en de nodige faciliteiten voorziet zodat ook mensen met een beperking zich net als andere inwoners zo vlot als mogelijk kunnen verplaatsen.

In elk geval moet (overeenkomstig het Mobiliteitsdecreet) bij het tot stand komen van een lokaal mobiliteitsplan wel een participatietraject voorzien zijn. Bij gebrek daaraan zal er minstens een openbaar onderzoek moeten gebeuren.

Dit antwoord heeft betrekking op volgende vragen: 3.2, 3.3, 3.4, 3.13, 3.14, 3.15, 10.1, 10.2, 10.3, 10.4 en 10.5 van het verzoekschrift.

4. Rechtsgang met betrekking tot redelijke aanpassing

Opdat een onderzoek naar een vraag tot redelijke aanpassing niet onredelijk lang zou aanslepen, suggereert de verzoeker om een wettelijke redelijke termijn voor de behandeling voorop te stellen. Vragen om een redelijke aanpassing kunnen natuurlijk zeer uiteenlopend van aard zijn en dus een fundamenteel verschillende redelijke doorlooptijd hebben. In het kader van de evaluatie van het Gelijkekansendecreet kan de juridische haalbaarheid hiervan zeker onderzocht worden.

De verzoeker doet verder enkele suggesties om de toegang tot het rechtssysteem in gevallen van discriminatie en vragen tot redelijke aanpassingen te bevorderen.

Uit nazicht blijkt dat de suggestie om op de website van de Vlaamse Balie van Advocaten die advocaten aan te duiden die een specialisatie hebben in anti-discriminatiewetgeving reeds ter harte wordt genomen. Het is via de website van de Vlaamse Balie mogelijk om voor de gemeente van uw keuze een advocaat te zoeken op de specialisatie 'discriminatie' onder grondwettelijk en administratief recht.

In verband met de verdere schadeloosstelling voorziet het Gelijkekansendecreet het recht op een schadevergoeding. Het slachtoffer van discriminatie kan opteren voor een forfaitaire schadevergoeding of een vergoeding van de werkelijk geleden kost eisen. De rechtbank kan daarnaast ook beslissen dat de verliezende partij de gerechtskosten moet dragen. Bovendien zal ook een forfaitair bedrag, de zogenaamde rechtsplegingsvergoeding, moeten betaald worden voor de advocaatkosten van de in het gelijk gestelde partij. Zo kunnen mogelijks al een relevant deel van de kosten verhaald worden op de partij die veroordeeld wordt wegens discriminatie.

De vragen i.v.m. de financiële tussenkomsten en pro deo rechtsbijstand vallen onder de bevoegdheid van de federale minister van Justitie. Ik verwijs dan ook naar hem door voor een antwoord op deze vragen.

Met het oog op de positie van en beeldvorming rond mensen met een handicap zijn sensibiliserende campagnes zonder twijfel belangrijk. Stereotypen en vooroordelen liggen nog te vaak aan de grond van discriminaties. Vanuit het Vlaamse gelijkekansenbeleid werden daarom de voorbije jaren verschillende campagnes gevoerd. Ik wil in het bijzonder de recente campagne "Zit u hier voor iets tussen?" rond vooroordelen en discriminaties vermelden, en de jaarlijkse week van de toegankelijkheid die we samen met Inter organiseren.

Dit antwoord heeft betrekking op volgende vragen: 3.12, 5.1, 5.2, 5.3 en 8 van het verzoekschrift.

Samenvattend kunnen we stellen dat een reeks suggesties van de verzoeker terecht zijn en vaak ook reeds uitvoering kennen. Zo werden reeds verschillende structurele initiatieven genomen die tot doel hebben om de toegankelijkheid van onze leefomgeving te verbeteren. Daar waar mensen met een handicap botsen op ontoegankelijkheid en redelijke aanpassingen ontbreken, kan er op basis van de antidiscriminatieregelgeving geoordeeld worden dat er sprake is van discriminatie.

In het concrete geval van het mobiliteitsbeleid van lokale besturen willen we vanuit de Vlaamse Regering de bevoegdheden van de lokale besturen respecteren en inzetten op het informeren, adviseren en ondersteunen van lokale besturen. Het nog verder versterken van de autonomie van lokale besturen, met de bijhorende bevoegdheden en verantwoordelijkheden, is als dusdanig ook een doelstelling van het Vlaamse Regeerakkoord.